

Ministrování s Ferdou Kuliferdou

napsal
Jan Lukeš
nakreslil
Jiří Vančura

LITURGICKÉ POTŘEBY A VELIKONOCE

Ahoj pomocníku od oltáře!

Tak co? Uhodl jsi minule liturgické potřeby? Jestli si nejsi jistý, tak si to můžeš zkontrolovat zde: **1.** kalich, **2.** konvičky, **3.** korporál, **4.** lavabo – otírá si tím ruce pan farář, **5.** misál, **6.** lektionář, **7.** kalichové velum, **8.** obětní miska nebo jsi mohl napsat patena, **9.** patena kalichová, **10.** patena (používá se při podávání sv. přijímání), **11.** purifikatorium (je umístěno na kalichu), **12.** pala (dává se také na kalich), **13.** přímluvy (kniha s přímluvami), **14.** zvonek.

Dnes tu před sebou máme nové věci. Vezmi si tužku nebo propisku a jdeme na doplňování písmenek do rámečků a dozvídáni se nových informací.

1. P P L C – se nazývá popel užívaný na začátku postní doby. I ty jsi na Popelční středu nebo v neděli dostal křížek P P L C na čelo, nebo někde to sype pan farář dokonce na hlavu. P P L C se získává spálením ratolestí tzv. kočiček z minulého roku ze slavnosti Květné neděle. P P L C uděluje kněz na čelo se slovy: „Pamatuji, že jsi prach a v prach se navrátíš!“

2. K P Č A – tu budete používat na Zelený čtvrtek až „odletí zvony do Říma“. Také se využije na Velký pátek. Tato „vzácnost“ se tedy využije jen dvakrát do roka! Na Zelený čtvrtek při proměňování a přenašení Nejsvětější svátosti. A na Velký pátek při přenašení Nejsvětější svátosti.

3. P Š – ač tuto svíci máme v kostele celý rok, nejdůležitější je právě o Velikonocích. Setkáš se i s názvem „velikonoční svíce“. P Š se žehná na Bílou sobotu. Bude se zapalovat celou dobu velikonoční až do Sslání Ducha svatého, to je tedy 50 dnů po Slavnosti zmrtvýchvstání. Dále se zapaluje přes rok při křtech, pohřbech a při prvním svatém přijímání. Každý rok máme nový P Š.

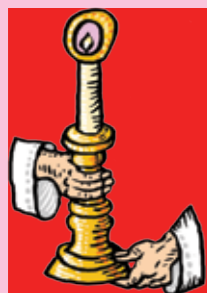
4. CIBOR – v něm bývají uloženy proměněné hostie, tedy Tělo Páně, ve svatostánku. Pan farář ho ponese v průvodu na Zelený čtvrtek a Velký pátek a ty vedle něj budeš klepat na K P Č U.

5. K O V Á C E S – není přímo liturgická potřeba, ale je téměř v každém kostele. Pobožnost K O V Á C E S se ve velké míře koná právě v době postní, kdy více přemýšlíme nad tím, jak nás Pán Ježíš měl moc rád, že za nás dokonce i umřel.

6. K O Ž – jistě ho máte všichni doma, v kostele ho také najdete určitě i několikrát. Na Velký pátek K O Ž uctíváme pokleknutím, políbením nebo úklonou.

7. S C – je umístěn různě po kostele. Schválně, kolik jich máte v kostele? S C v některých farnostech ministranti drží při čtení evangelia a při svatém přijímání. Na Zelený čtvrtek ho poneseš v průvodu vedle CIBORU. Na Velký pátek ještě i vedle K O ŽE. Na obrázku vidíš, jak se správně drží.

Drahý příteli, těším se, že budeme o Velikonocích pomáhat našim pánům farářům a že tím budeme dělat radost Pánu Ježíši.

Ferda Kuliferda

„Buď na to máš, nebo běž domů“, to je ústřední motto jednoho z filmů, který rozhodně stojí za shlédnutí. Jmenuje se The Climb (Výstup) a pojednává o dvou výborných horolezcích, kteří společnými silami zachránějí lidský život, ale málem ztratí svůj.

Je těžké definovat, co to vlastně horolezectví je. Jelikož se to nachází ve sportovní rubrice, asi to sport bude :-), ale pro někoho to může znamenat ještě víc, třeba životní styl. Adrenalin spojený s bojem proti Newtonovým gravitačním zákonům je zřejmě to, co naplňuje řady nadšených horolezců. Nikdy se však nesmí zapomenout, že termín „pokořit horu“ není vhodné spojení, protože, jak ne jeden moudrý člověk řekl, „přírodu nemůžeme pokořit, můžeme jen to, co nám příroda dovolí“.

Bouldering nebo building

Horolezectví v sobě skrývá spoustu činností a odvětví. Základ tohoto „sportu“ je, jak napovídá název, snaha o vylezení na hory, skály a kdejaké přírodní útvary. Nicméně v dnešní době existuje i spousta umělých stěn a horolezeckých center. Společně však zůstává, že v horolezectví jde o postup vertikálním směrem – pokud možno nahoru, dolů je to vždy „snazší“ :-). Horolezectví se zpravidla dělí podle prostředí, ve kterém se leze. Pro představu: existuje například tzv. bouldering, což je lezení bez lana v nízkých výškách, vhodné nejen pro začátečníky. Toto „lezení po šutrech“ může být zábavné i pro zkušenější borce. Navíc k tomu člověk nic moc nepotřebuje, stačí ruce a nohy, i když existují různé vhodné doplňky, např. lezečky (speciální boty), pytlík s magnéziem, které pomáhá proti pocení rukou (nevhodné dávat např. do podpaží :-)) a někde se používá i boulder matka, což je měkká podložka, která v případě pádu brání vážnějšímu zranění. Jako další zajímavá činnost existuje např. building – lezení po budovách, věžích a mostech.

trhliny, padající kamení a led, vichry až 200 km/h, nečekané bouře a prudké změny počasí, nízké teploty – průměrně -37 °C, někdy až -60 °C, sluneční záření, nedostatek kyslíku. Kromě úrazů, podchlazení, omrzlin a dehydratace je také velkým nebezpečím tzv. vrcholová horečka, kdy horolezec podléhá euforii a ztrácí sebekontrolu. Např.

sundá rukavici, což může způsobit okamžité nevrátne omrzliny.

Na světě je známo celkem 13 tzv. osmitisícovek, tj. hor, které se pyšní nadmořskou výškou větší než 8000 m n. m. Všechny, kromě údajně nejkrásnější hory světa – K2, leží v Himalájích. Nejvyšší horou světa je známý Mount Everest, jehož vrchol sahá až do výšky 8848 m n. m.

VÍTE ŽE?

Papež Pius XI, v horolezeckých kruzích známější jako Achille Ratti, byl vynikajícím horolezcem a jeho jméno nese řada cest. Ratti rovněž velmi často podnikal na již známých cestách první zimní výstupy. Horolezectví se věnoval až do svého zvolení papežem v roce 1922.

Zóna smrti

Jen málo míst na Zemi je životu tak nepřátelských, jako jsou nejvyšší vrcholy světa. Ve výškách okolo tisíc metrů začíná zóna smrti. Proč? Způsobují to extrémní vnější podmínky – laviny, skryté ledovcové

Co říci závěrem? Určitě stojí za to použít nějaká ta lana a karabiny a vyzkoušet si, jak velkou máme odvahu a jak silné máme paže. Zpočátku však vždy s někým, kdo lezení rozumí a naučí nás základům bezpečného horolezectví.

SPORTU ZDAR!!!

Foto: wikipedia.org